

vebtaget her i Thinget, at Adjuncterne ved de lærde Skoler ikke skulde kunne blive fast ansatte, før de havde tjent i et vist Antal Aar; i alt Fald var dette blevet foreslaaet af et Udvalg i Sagen om de lærde Skolers Læreres Stilling. Jeg kunde godt her gaae ind paa en lignende Betragtning, og det vilde vist ogsaa være i Skolernes Interesse, at der skaffedes saadan Sikkerhed, før den faste Ansættelse fulgte. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Olsen) udtalte, at naar man ved at stemme mod denne Lov kunde tilkjøbe sig Bistand fra forskjellige Sider til at faae indført en fælles Examenscommission for alle dem, der skulde være Skolelærere, vilde han gjøre det, men saa vidt gaaer jeg ikke; thi jeg antager, at det tildeels af Hensyn til Borgernes Selvvirkomhed paa Gebeter, som man maa sige ikke ere rene Statsgebeter, altsaa især i communale Sager, er aldeles nødvendig, at vi faae disse Statsseminarier afflaffe, saasnart det lader sig gjøre. Endvidere vilde vi ogsaa her kunne opnaae en Besparelse, som kan gjøres i Dieblisset uden nogensomhelst Skade, og derfor bør vi ikke opsætte den efter en saadan af Ministeriet afhængig Forholdsregel som den, at indføre en fælles Examen. Denne anseer jeg for at være en aldeles billig Forbring, naar man i det Hele taget vil have Folk ansatte efter Charaktererne; thi det er bekjendt nok, at forskjellige Examenscommissioner kunne gjøre forskjellige Forbring, idet nogle af dem kunne være mere, andre mindre strenge, og det er derfor egentlig umuligt at faae en retfærdig Forfremmelse efter Charakterssystemet, naar man ikke har en fælles Examenscommission. At opgive det Lovforslag, som her er forelagt, for at faae en saadan indført, kan jeg dog imidlertid ikke fra mit Standpunkt indrømme at være rigtig, og derfor vil jeg stemme for, at det gaaer videre.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

11te December.

P. Olsen: Det er min Overbevisning, at, naar vi faae en Examenscommission, hvor fuldstændig Rigelighed bliver indført for Alle, vilde efterhaanden Statsseminarierne bortfalde af sig selv.

Gad: Da Tiden er saa langt fremrykket, kunde man vistnok være opfordret til at frastaae Ordet, og jeg skulde ogsaa have gjort det, naar jeg ikke troede, at jeg med nogle ganske faa Ord kunde udtale, hvad der egentlig i Dieblisset er mig magtpaaliggende at faae udtalt, fordi, saavidt jeg har hørt, endnu ingen Anden har omtalt eller idetmindste ikke bestemt har fremdraget det, som jeg nu skal tillade mig at gjøre opmærksom paa. Jeg betragter det Lovforslag, som her foreligger, idetmindste i den Form, under hvilken det nu foreligger, nærmest som en Udtalelse af, at man ønsker det Spørgsmaal taget under alvorlig Overveelse her i Thinget, om den Tid ikke kunde være kommen, da det vilde være heldigere at forandre idetmindste tildeels den Maade, hvorpaa man hidtil hos os væsentligt har sørget for Uddannelsen af Lærere ved vort Almuestolevæsen. Jeg er med Hensyn hertil ikke et eneste Dieblik i Tvivl om, at det virkelig er ønskeligt, at Lovforslaget føres videre; thi der forekommer mig at maatte være for Enhver, som nye og fra alle Sider betragter disse Forhold her i Landet, tilstrækkelige Grunde tilstede — ligesom der jo ogsaa idag er fremkommet ikke saa lidt for at begrunde dette — til at Sagen bør tages under alvorlig Overveelse. Hvorvidt jeg derimod i sin Tid vil kunne stemme for Lovforslaget, kan jeg naturligvis ikke idag udtale mig bestemt om, hvad jeg i og for sig heller ikke anseer for praktisk; kun Det vil jeg udtale, og det var det, som egentlig bragte mig til at begjære Ordet, det nemlig, at jeg troer, at den Maade, hvorpaa man her søger at føre Forvaret for Statsseminarierne, ikke gaaer an eller kan holde i Længden. Den, der nærmest er optraadt her som deres Forvarer, er Folkethingsmanden for Kjøbenhavns